

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
 Hat hóra . . . . . 2 frt 50 kr.
 Három hóra . . . . . 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban

BARS.

HIRDETÉSEK.

Negyhasásos peit-sor egyszeri közlésért 7 fr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 fr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr

A nyiltterben:

minden négyhasásos garmond sor díja 15 k.

Velünk összekötöttesben levő hirdető-írdák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

vacánap reggel.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba: (Takarék- és Hitelintézetű épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Vásári rendszabály.

Városunk közönsége részéről egy vásári rendszabály lón megalapítva, melynek értelmében az eddig fennálló törvények szerint a vasárnapi munkaszünet is — a mennyiben az iparos- és kereskedő-tanonczok vallásaik szerint az isteni tisztelettől mestereik által vissza nem tarthatók — korlátoztatik akként, hogy vasárnapokon reggeli 9 órától délután 4 óráig minden iparos és kereskedési üzleti munka szünetelése határozatik meg.

Ezen rendszabály kétségkívül ki nem elégítő, mert hiszen a most minden országban napirenden levő szociális munkásmozgalmak ezzel éppen nincsenek megelégedve, sőt mint a külföldi prounciamentok szerint beállt munkaszünetek, sztrájkolások tanusítják, nemcsak egy-néhány órai munkaszünetet, hanem az egész vásár- és ünnepnapi munkaszünetét követelik.

De hazai kormányunk is kiváló gondot fordít ezen kérdésnek minél helyesebb megoldására; erre vonatkozólag már említettük legközelebbi számunkban azon intézkedéseket, melyek a magas kormány részéről folyamatban vannak.

És a mint ezen kérdésnek megoldását, illetve helyes utra terelését nemcsak kívánatosnak, hanem a napról-napra terjedő munkás-zavargások mutatják, — elodázhatlanul szükségesnek tartjuk, ugy más részről felette turbulens eljárásnak látjuk azt, midőn az iparos társulatok részéről oly eljárást kell regisztrálnunk, mely semmi esetben sem tartozhatik a munka, az ipar-szabadság és vásári üzlet megengedett körébe, mint inkább az erőszakoskodás keretébe.

S az annyival inkább elítélendő, minél inkább oly jelleget árul el, hogy a társulási életnek a czéhrendszerből fenmaradt reminiscenciáit tünteti fel.

TÁRCZA.

A lévai jótékony nőegylet hangversenye.

1890. jún. 1.

Műveltségünk legnagyobb haladását leginkább humanus intézvényeink igazolják. Segíteni az emberiségen s nem hagyni elveszni egy árva egyedtet sem a világ zajos chaoszában, rohamos haladásában, ez egyik jel-szava századunknak. Tenni, dolgozni, az emberiségért, fáradni önzetlenül annak érdekében, szép erény, mely önmagában hordja jutalmát. A ki finom tapintattal tudja ezt körülzámánézni, az a nő, a női szívek legszebbik gyöngye, a gyöngédség, gyöngéd érzelmekből van megalkotva, hogy fogékony lehessen minden nemes, szép és jó iránt. Meghatja a szenvedő emberiség köznyomora s nem kérdezve az ést, oda nyújtja filéreit, meghatja az elhagyott árvák szenvedő arcán a metsző fájdalom és meddő bánattól sajtoló könyök lepergése, oda siet, hogy letörölje azokat; anyja lett az anyátlannak, pártfogója az elhagyottaknak s mindennek, kinek kinek senkije sincs e nagy világon, betölti azt a tátonigó irt, melyet a halál fagyos keze tett oly rideggé s meg-aranyozza, mint a jótékony napsugár, a felleget, melyeket a korai gondok kergettek a még redőtlen homlokokra. Mindezek oly érdemek, melyek előtt meg kell hajolnunk. Az ily érdemek növelését, nemesítését vallja programjának a „Lévai Jótékony Nőegylet“ is, melynek áldásdus működését eléggé igazolják ama tények, melyeket megsele-

Az ipartörvény értelmében fennálló ipartársulatok egy-némelyike oly jogokat pretendál maga számára, mint a régi czéhtestületek. Vagyis helyesebben mondva, az iparosok egy-némelyike a mai társulati életet a régi czéhrendszer alapjára fekteti s ugyanannak rendelkezéseit kívánja életbe léptetni akkor, midőn a társulatba való belépést erőszakkal követeli érvénybe léptetni s annak érvényesítésére az erőszaktól nem idegenkedik.

Tisztelni kívánjuk ugyan az egykor üdvös hatással működött czéhrendszer reminiscenciáit, de hogy a mai kor ezeket bárhol a világon az iparfejlesztés és előmozdítás tényezőjeként tartaná vagy ismerné, azt csak a legnagyobb tudatlanság és csökönösség állíthatja.

A szabad munka, a szabad ipar, — különösen átmeneti korszakában — sok hibát és helytelenséget követhet el, de mindezek elenyésző csekélységben vannak azon sajnós, a czéhrendszer által előidézett bajokhoz képest, melyek újabb az ipart annyira lesúlyeztették, hogy különösen a kis ipar alig bír az élettel megküzdeni.

Ezt legjobban igazolja azon állapot, melyben nálunk az ipar 1872. évig, midőn az első ipartörvény hozott, stagnált, talán még inkább, mint napjainkban.

Azon baj, mely a kis ipar előmenetelében kétségkívül fennáll, nem a szabad ipar keletkezésének, mint inkább a kis tőkének a nagy tőkével való harcából származik s ez ellen csak közös vállvetéssel, de nem privilegizált czéhrendszerrel, segíthetni.

Hogy iparosaink egy-némelyike ez ellen abban keres menedéket, hogy a vásártérről igyekszik leszorítani és kiltítani azt, a ki vele nincs egy társulatlban, a mint a leszorítandónak kárt okoz, ugy magának pillanatnyi indokolatlan héven kívül éppen semmi ma-

kedett. Tevékenysége hozta létre ama hangversenyt, melyet a napokban a „Stefánia-árvaház“ javára rendezett. Ez alkalommal arra appellált, mi legjobban szól a szívhez: a zenére és énekre. A szereplők szívesen engedtek a felszólításnak a szent céll érdekében s ennek köszönhető ama szép program összeállítás, melyet végig élvezni szerencsénk volt.

A műsort a lévai dalárda férfikara nyitotta meg, Zimay László „Ki a gond dal“ című férfinegyesével. Zimay, tudjuk, Kecskeméten adott hangversenyei után az azon idők szelleme szerint a népdalokat tette tanulmány tárgyává s mindjárt kezdetben irt dalai nagy feltűnést keltek, csakhamar országsszerte énekelték „Naptól hervad, naptól virít“ népdalát. Később, mint a „Budapesti dalárda“ és „Nemzeti dalkör“ karmestere irta férfi négyeseit, melyek közül legkiválóbb a „Dalra magyar“. Férfi négyeseihez tartozik a „Ki a gond dal“ is, melylyel az ősi magyar zenébe akart belenyulni s a határozott magyar nemzeti zene motívumai-ból merített, melyek közé népdali elemeket is szőtt ügyes kézzel. A valóban nehéz s majdnem hálátlannak nevezhető darab előadását a dalárda dicséretre méltó igyekezettel oldotta meg s a darab hatásos részeit szépen emelte érvényre.

Ezt követte Huber Károly volt zene-tanár s a bécsi operaszínház magánjátsojának „Harmaidik magyar ábrándja“, melyet Richter Rezső adott elő hegedűn Richter Ferencz zongora-kiséretével. Az ábrándot Richter Rezső ur a töle

radandó hasznót sem biztosít, mert a válogatni szerető vevőt a piacról egészen elidegeníti s máshová tereli.

A példák tanusítják ezt, S mivel némely iparosaink között ilyen téves nézetek még egyre forgalomban vannak, azért igen helyesnek és a jó rendből folyónak tartjuk, hogy városunkban egy városi rendszabály behozatala munkába vétetvén, megerősítés végett, felsőbb jóváhagyásra felterjesztetett.

Mátyás, az Igazságos.

— Irta: Hlatky József. —

Hunyadi János az 1446-iki országgyűlésen ország kormányzóvá megválasztatván, mihelyest csak a körülmények engedték, a vele daczó Giskra megfenyítésére indult. Azonban csekély haderejével, az országtanácsból nem támogattatván és a döntő pillanatban az urak által eláultatván és elhagyatván, nagyobb sikert nem bírt felmutatni. Így történt, hogy 1449-ben Körmöczbányát is hiába szállotta meg, mely város polgárai titkon értésre adták, hogy készek neki megnyitni kapuikat, de a jókor értesült Giskra megakadályozta ezt.*) 1451-ben Lósoncz mellett az urak elpártolása miatt vereséget szenvedett. Hunyadi még ez évben megnyitotta felvidéki táborozását s Zólyomot, Giskra főfőszékét táborolta körül, melyet fel is égetett. Az országtanács közbevetése folytá: a végleges béke Hunyadi és Giskra között a következő 1452-iki év augusztus 24-ikén kötött meg Körmöczbánya városa alatt. Hatálya nemcsak a két szerződő félre, hanem szövetségeseikre és hozzátartozóikra is kiterjedt. Jelentékeny része volt bizonyára e békekötésben a város közbenjárásának is. Giskra a töle el nem vett várak és városok birtokában maradt. Érdekes e békeszerződés 17. pontja, mely a tárgyalat conventio végrehajtásával Körmöczbányát bizza meg, melynek bírāja, esküdtei s tanácsosai Giskra Jánosért jótállanak s azon esetben, ha ez

*) L. Horváth Mihály. Magyarország történelme, III. k. 28. l.

megszokott ügyességgel játszotta le, de különösen sikerültek voltak annak furiturái. Azonban a darab előadásához megkivántató dispositiót, hogy annak érzelmebe olvadását is érvényre emelhetne volna, ez alkalommal az előadónak nélkülözni kellett, ki már egész napi rosszullete dacára is, a nőegylet iránti tiszteletéből mégis fellépett. Sajnáljuk, hogy a sonata előadásánál egészen nélkülözni kellett.

A műsor második énekszámát Hliva János ur férfi-szólója volt. Egy német eredetű balladát adott elő Krick Jenő ur zongora-kisérete mellett. A ballada meséje az 1848-ik év Karácsonyestjéről szól. Rövid meséje a következő. Egy falusi jószágán élt birtokos családnak fejét az ismeretes mozgalmak a harezterre szólitják, honnét többé vissza se tér szeretteihez. A gyásznapok alatt következik el a karácsonyest. Az anya gyermekeinek karácsonyfát állít, melyre különös felfogással reáarkja az apa fegyvereit, föléje teszi c-ákóját s azután az egészet férjének, az elesett harezosnak, véres köpenyével borítja be. Midőn az óra éjfélét kong, a karácsonyfa mellett álló családnak megjelenik az apa szelleme, ki gyermekeit hívja le a sirba, a hol már nem fáj semmi többé. „S másnapra rá, a napsugár a holtak arcát csókolá.“ A darab interpretációja az előadó uraknak szépen sikerült. Mindjárt az elején hallottuk a karácsonyesti zivatar zúgását, mely szép felfogással készítette elő az alap témát, hogy a balladai elemek kibontakozhassanak belőle. Az impozáns bekezdés után a darab át csap a mese elbe-

nem tartaná meg a békealkut: a város bírāja, esküdtei s tanácsosai be nem bocsátandják Körmöczbányába Giskra Jánost az ország és a kormányzó kárára; valamint, hogy a maguk bérét s a királyi haszonvételeket se utalványozandják Giskrának és híveinek. Ha pedig Magyarország és a kormányzó nem tartanak meg a békekötést s önként háborút viselnének Giskra J. ellen: ez esetre Magyarország s a kormányzó Körmöczbánya censusának és a körmöczzi kamara bérjövödelmeinek értékében marasztaltassanak el Giskra Jánossal szemben — ha a vizzályos ügyeket vagy a békealku megszegését négy hét lefolyása alatt helyre nem igazítanak jóvátétel által.)*

Hunyadi János a következő év elején kormányzói tisztségét letette s a Frigyes kezeiből végre kiszabadított 12 éves királyt átvette a kormányzást, Czillej Ulrikot választván legbizodalmasabb tanácsadójává. Giskrának a kezén levő várak és városok átadásáért bizonyos összeg biztosított, de utóbb a bánvárosok ismét ő alája rendeltettek. 1456-ban V. László egy függő pecséttel kiállított terjedelmes okmányban, melyben a körmöcziek kipróbált hűségéről hálás szavakkal megemlékezik; megadta a városnak azon akkoriban megkülönböztető jogot, hogy vörös pecsétviaszt használhasson.

1459. aprilisban Mátyás király nagyobb pecsétű levélben írja a körmöczzi hatósághoz válaszul, hogy szándéka rövid idő múlva az ellenséget az ország minden részében megtámadni, s egyéb hívei közt Körmöczbányát is megvédeni; s hogy e végett már meghagyta a bajmőczi Noffry Bardónak, főkamagrófnak, hogy a várost a lakosság segítségével minden ellenség ellen megvédje s annak hatalmába ne juttassa; másrészt magát a várost kérte és intette, hogy támogassa a főkamagrófot törekvéseiben legalább is addig, míg magának a királynak lehetővé válik a város védelmére nagyobb erővel megjelenni.

*) Ezen — a selmeczi levéltárban levő — béke-okmányt először ismertette meg Szitányi József, a történelmi tár 1884-iki évfolyamának negyedik füzetében. Történetírónk nem emlékezik meg róla.

szelésébe, meg a kísértetek órájának 12 borzalmas kongásával végződik, mely áttöri a zivatar hangjait. Innét a darab egész sötét része oldódott s az előadásból valami szokatlan fényt veszünk észre e ötörni, mely megelőzi az apa szellemének megjelenését s erre az apának kísérteties felhívása hallatszik fel. Majd egy balladai fordulattal bekövetkezett a kiengesztelő, elegikus finale. Az előadó urak legilletékesebb kritikája volt az a szünni nem akaró taps, mely utána felhangzott, melynek végre is engedve Hliva ur, zamatos magyar népdalt énekelt a közönség gyönyörködtetésére, az övéhez ritkán fogható basszusával.

A férfi soló után „Saba királynője“ kettős következett, melyet zongorán és harmoniumon Bobok Mariska k. a. és Richter Ferencz ur adtak elő. Az előadott darab egyik legszebb részlete Goldmark Károly elsőrendű zeneszerző legnagyobb alkotásának a „Saba királynőjének“, melyet 14 évvel ezelőt adtak elő a nemzeti színházban. Goldmark, ki mint hegedű virtuoz is kitűnt, motívumait szereti a kelet szingazdag bizarr világából meríteni; ezt látjuk „Sakuntala nyitányában“, hol mintha a brahminok énekét s a Ganges szent vízének locogását hallanók. Ugyancsak keletre veze „Saba királynőjével“ is, melynek alapja a biblikus történelemben nyulik be. Egykori bírálója ugy nyilatkozik: „erőteljes, eredetiségben gazdag zenemű, oly elme műve, melyben gazdagon fakadnak az örülő szép gondolatok s mely a szép eszmét szép alakba is tudja önteni.“ Valami csodás sejtelemszerű,

Mátyás saját hatalmának és az ország jólétének biztosítása végett mindenek előtt szükségesnek tartotta a belbéli helyreállítását. Sorban megostromoltatta és elvettette Giskra várát, s miután leálázta, a hűségért tért vezért kegyelmébe fogadta és az ország főurai közé emelte, zsoldos csapatait pedig a maga szolgálatába vette.

Időközben az engedetlen főurakkal is éreztette haragját, kik alattomban Frigyes császárral cimboráltak, őt óhajtva a trónon látni. Az elégedetlenek, kik különösen Szilágyi Mihály szigorú megfenyítése döbbenett meg, mivel a király meghasonlott, mivel nem tűrhette annak mindenbe avatkozó gyámkodását, a gonosz szomszédot meg is választották magyar királylyá és 1459. márczius 4-én Németújhelyt meg is koronázták. Mátyás ennek hírére gyorsan sereget küldött Fridrik ellen és ez megveretvén, elhagyott pártosaitól, kik azután egyenkint meghódították Mátyásnak. Nagybátyját is kegyelmébe fogadta s a déli véggek örözetét bizta reá. Itt szolgálta hazáját az őz vezér, míg török fogságba nem került: a konstantinápolyi Héttoronyban fejezte be életét. Frigyes császárral a béke 1462-ben kötött meg, mely szerint a császár 60.000 aranyért visszaadta a nála 24 év óta levő, Erzsébet által elzalogosított m. koronát és az elszakított megyéket, de holtáiglan megtartotta a m. királyi címet s Mátyás megígérte, hogy ha futódok nélkül halna meg, a korona öröksége Frigyesre szálljon. A császár ezen magatartásában és későbbi eselszövényeiben, melyekkel Mátyás további terveinek útját állani meg nem szünt, keresnünk lehet az utóbb Mátyás és Frigyes közt támadt ellenségeskedés, az osztrák háborúk személyes indokait.

Míg trónja ellenségeivel küzdött Mátyás, a török is pusztított és terjeszkedett az al-dunai melléktartományokban. Mátyás már 1462-ben hadat vezérelt a török ellen, kit Oláhországból és Boszniából kiszorítván, e két országot újból Magyarország hűbéres tartományaivá tette. Győztes visszatérte után Szécsi Dénes primás által 1464. virágvasárnapján Fehérvárott magát ünnepélyesen megkoronáztatta. Legitim hatalmát ezáltal senki sem merte kétségbe vonni.

Mátyás török hadjárata újból felvette egy nagyszabású keresztes hadjáratnak eszméjét. Ennek szószólója II. Pius pápa volt. Mióta az első ilyenü vállalat ézelőtt 65 évvel Zsigmond alatt a szerencsétlen nikápolyi csatavesztéssel meghiúsult, a keresztény Európának a törökkel való ezen

első sikertelen mérkőzése után hasonló vállalatra megszűnt a kedv, míg másfelől éppen ezen eredmény a török önbizalmát nagyon is növelte és eme fokozódott önbizalmat a magára hagyott Magyarország érezte meg. Európának már akkor lett védőbástyája Magyarhon, melynek hős fia, Hunyadi János, több ízben bámulatos hősiességgel verte meg az ozman sokkal számosabb hadát, erejét azonban meg nem törhette.

(Folyt. köv.)

Budapest, 1890. június 5-én.

Az utolsó napok a képviselőházban; a Csátár-Gajári párbaj; a delegációk ülései; a király a magyar fővárosban.

Végén csattan az ostor. A nép eme logikus igazsága nem hagyja magát megczafoltatni. Hiába protestált a képviselőház jó öreg elnöke, a szelid lelkületű Péchy Tamás, hogy a „ki haragszik, annak minczen igazsága,” azért a szélsőbal mégis roppantul elkeseredett, mikor kedvenc témáját, a honossági kérdést oly kegyetlenül leszavazták, mikor Kossuth Lajost bujdosónak mondotta ki a képviselők többsége. Nem vagyok jogosítva, de máskülönbén szerény lapunk keretében nem is lehet politikai kérdéseket feszegetni, a kérdés elbírálása az idő feladata. Jó bíró az idő. Nem marad el annak homlokáról a koszorú, a ki azt megérdemelte. Nem marad meg az diadalának dicsőségében, a ki azt a gyengébbtől erőszakkal a maga fejének kivindikálta. Az exaltált hazafüségrel lekopik a máz és az igazság ott fog állani a maga meztelenségében a késő nemzedék szeméi előt. Mert a hazaszeretet az, a melyben nem szabad ismerni a szívnek semmiféle elméleteket; mert a ki már elmélekedik, az vagy nises még azon a ponton, melyet a tiszta szeretet lángja világít, vagy már annyira elfásult a hideg ideákkal bibelődő lelke, hogy kihalt belőle minden, mit a magyar nyelve egyszerűségével jobb érzelmenek nevez.

Mikor szavazásra bocsátották Irányi javaslatát, nem ácsorgott bámeszködő néptömeg a ház ajtai előtt, de aggódva várta mindenki a következményeket. Leszavazták. A jó öreg Csányó bácsi majd nem sírva fakadt. Madarász szomorúan suttopta maga elé: „Kossuth Lajos, édes apánk.” Csak Csátár, a ki „vén sünnök” ír a Pesti Hirlap, csak ő rázta vaskos öklét és keserűen kiáltotta érezes basszus hangján: „Megverek valakit, vagy engem valaki.”

Haragjában kemény vádakot szórt a beregvármegyei képviselőkre, főképp Sigmondra, a ki az államról a regalet kibérelte. Az egész dolog, úgy hiszem, nem ismeretlen önök előtt. Gajári kormánypárti lapjában, a Nemzetben egy cikk rágalmozónak bélyegezte Csátárt. A vén szitványban felfortyant a mérge. A képviselőházban szóval is nekiment a felelős szerkesztőnek, erősen hangsúlyozván, hogy:

lebilincselő, majd bódító érzelmeket fest, melyek hallásakor a színpompás keletet látjuk magunk előtt megelevenedve. Szokatlanul szép volt a harmonium és zongora összeegyeztetése, szerencsés gondolat volt vele a közönséget meglepni, mely hangversenyinken ilyet még nem élvezett. Bobok Mariska k. a. zongorajátéka kitünő iskolázottságra vall, s gyakorlottságával legkönnyedebben, mondhatnók játszva oldotta meg a legnehezebb részeket is. Kitünő volt Richter Ferencz ur harmóniumjátéka is, s a darab hatását csak fokozta volna, ha a regisztereket kezelő a kitünő harmóniumot a játszóknak egészen kiszákmányolni engedte volna.

Ezt követte a „S z e r e l m i d a l,” melyet Schumann után zongorára átírt Liszt Ferencz. Ritka tapintatra és zene-irodalmi szép tájékozottságra vallott e darab felvétele. A dalárda téli hangversenyén Mendelssohn hallottuk egyik dalát, most pedig erős versenytársát, a tébolydában elhunyt szerencsétlen Schumannét. A darab átíratva három témából áll, compositiója közel áll az ugynevezett motettehez. Az első témában a nő énekel a gyöngéd, sovárgó szerelem hatása alatt, a másodikban a férfi erőteljes baritonja hallatszik fel, a harmadikban a szerelem mindent átható glóriája tör ki a maga szenvedélyével. Igazán örültünk, hogy már régen hallgató zongora-solistánk, Belcsák László ur, művészi előadását újra hallhattuk.

A szerelmi dal után élénk zsbongás keletkezett az emelvényen s benépesült az a dalárda vegyes karával; tudom dobogtak azok a kicsi, jó szívek, hogy most szívük mélyéből énekelhetnek az árvákért, hiszen átértékük ők sokszor az árvák fájdalmas érzéseit, mikor piczike eper-ujkaikon fel-fel, esendültek a magyar népdal-költészetnek azon gyöngyei, melyek az árváról szólnak. A vegyeskar Richter Ferencz „Magyar népdal-füzérét” énekelte, melyet a

faradhatatlan karmester a magyar Alföld népdalaiból füzött össze szerencsés kezekkel. Az előadók igazán csinosan, szívük mélyéből fakadt érzéssel énekeltek, különösen tesszett a negyedik szám, melyet Szilassy Mariska k. a. énekelte kellemes, finoman modulált sopránjával, részben négyes szóló, részben tutti kísérettel. Életrevaló gondolat a magyar népdal kultiválása olyan erővel, minőkkel a dalárda rendelkezik, hatását közönségünknek sohasem téveszti el, s mig nagyban járul a műizlés fejlesztéséhez, addig észrevétlenül alapot teremt a nemzeti magyar zenéhez.

A zenekedvelő társaság is hozzájárult a műsor kiegészítéséhez, Bethoven XVII. sonatája Allegro-ját adta elő. Beethoven a legújabb kor zenéjének fő képviselője, szerzeményeit a kompositiók élénksége, kifejező határozottság jellemzik, mesterileg érti, miképen lehet a szenvedélyt fösteni, zenei hangokkal. Sonatáiban a lelki harczt és győzelmet testesíti meg, melyekben néha-néha fel-felesillanlik a mester szenvedése. Minden zeneszer bizonyos individualis karaktert nyer nála. XVII. sonatájának tárgya a vihar festése, mesterien utánozza a vihar lefolyását, annak minden izét erősen kidomborítja, közbe-közbe a tomboló zivatar sötétét áttöri egy-egy villámlás s a vihar elvonulásával kivillan az első napsugár, melyre a madarak háláadó éneke hangzik fel s a természet gyözelmének megtestesítésével ér véget az Allegro. A darab előadása által a zenekedvelők igazi rátermettségüket és hivatásukat árulták el, lehetett látni, mily odaadással és szeretettel tanulák be a darabot, sok gondot fordítanak a zenei formára és technikára, kellemes vonóvezetésük van s némely részben mintha a philharmonikusokat hallottuk volna. Igazán élvezetes előadást nyújtottak s a darab hatását még jobban fokozta volna, ha a secundok kissé piánóban ját-

Vagyok olyan legény, mint te,
Válok olyan rendet, mint te;
Ha nem hiszed, gyere velem,
Fogd meg az én kapanyelem.

Aztán pedig Hentaller Lajos és Károlyi Gábor gróf képviselők által párbajra provokálta Gajárt. Gajári belement a szübe. Tegnap a Ferencz-József kaszánya lovagló iskolájában farkas-szemét néztek, kezükben golyóra töltött pisztolyokkal. Csátár a közjegyzőnél a végrendeletét is deponálta, miután nem lehetett tudni, hogy nagy terjedelmű testében nem valami veszedelmes helyen akad-e meg az istenitelet istentelen golyója. Szerencsére a felek sértetlenek maradtak, a mint ez dukál is, de béke-jobbót nem nyújtottak egymásnak.

Ezer szerencse, hogy Péchy már kiadta a pihenőt, a szünetek alatt valahol a hűsben legalább lehűthetik a mérgeket valami jó hideg — fagylyalatt. No nem is ártana egyiknek sem.

Annál inkább izzadnak a delegációk. Az idén a magyar fővárosban tartják üléseiket. Az osztrák delegáció a Hungária szálló nagy teremt bérelte ki magának ülésházát; a magyar országos bizottság pedig a főrendi házban tanácskozik a közös ügyekről.

Az ülések tartama alatt Ő Felsője a király is lejő a fővárosba. Szombaton délután 1 órakor fogadja a magyar országos bizottságot, melynek tagjait a miniszterelnök fogja bemutatni. Azután pedig kezdetét veszi a rendes tanácskozások.

Csak hogy ezek már nem érdeklők a mi közönségünket. A helyett, hogy az unalmas tárgyalásokat végig hallgassa, jobbnak tartja átmenni Budára egy kvaterka sah-hegyi vörösrre. A mi hát, ha veszszük, éppen nem val rossz gusztsura.

Magam is a mondó vagyok.

Kivált mikor eljön a kánikula és az embert kerülgeti a pokol hideg szele.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— **Urnappja.** Városunk r. kath. közönsége az idén is a hagyományos kegyelettel és fényvel ülte meg urnappját. A kilencz órakor megtartott ünnepélyes nagy mise után megindult az ünnepi körmenet, a mely a verőfényes, szép idő mellett, valóban impozáns látvány nyújtott. A fútczán, a mely zöld levelekkel és sással volt végighintve, állott a négy oltár. A szentség két oldalán, 36 fehérbe öltözött zárdai növendék haladt, kik kosarkáikból virágot szórtak az utra. A menetben résztvettek: a városi és honvédtisztikar, egy század honvéd, teljes díszben; az összes kath. iskolák növendékei tanáraik és tanítóik vezetése mellett, a legény egyesület s az összes ipartársulatok zászlóikkal és sok száza menő közönség.

— **Gyászhir.** Sarnóczay József, földbirtokos és Hontvármegyének volt törvényes elnöke, e hó 5-én, életének 93. évében végelgyengülésben elhunyt Varsányban. A ritka magas kort ért jó öreg urnak

szanak, mi talán egészen észrevehetetlen lett volna, ha az első primet nem letünk volna kénytelenek nélkülözni. Belesák ur a darabot a tőle megszokott verével és precizitással kísérte.

A műsora a „S z e r e l m i d a l” zárta be Pachtó, melyet zongora-kísérettel mellett a vegyes kar énekelte. Az előadás semmi kivánni valót sem hagyott maga után, s a vegyeskar fellépéseit az eddig nyújtottak után mindig örömmel fogjuk üdvözölni. Hogy fellépése kellemes jelenség a közönség előtt, arról a bőven nyújtott tapsok meggyőzhetők, melyek adjanak kitarást és aranyos jó kedvet a jövődöre nézve s legyen az a büszke tudatuk, hogy nagyban hozzájárultak a kis árvák álmainak megmaranyozásához.

A hangverseny sikerére a „Lévai Jótékony Nőegylet” büszke lehet s belőle azon tanulságot merihette, hogy legyen továbbra is vezér a jótékonyaságban s a nagy közönség szívesen sorakozik a kibontott zászló alá.

A műsor 10 óra után ért véget. Néhány pillanat alatt az emelvény eltávolítottatván, kezdetét vette a kedélyes táncz, a mely reggeli 3 óráig tartott. A jelenvolt hölgyekből reporterünknek a következő névsort sikerült összeállítani: A s z s z o n y o k: Balbach Andrásné, Bartók Károlyné, Belcsák Lászlóné, Berger Adófné, Bobok Györgyné, Boleman Józsefné, Farkas Lajosné, Farkas Orbánné, dr. Frommer Ignáczné, dr. Halasy Kálmánné, Hliva Jánosné, Holló Sándorné, Huberth Vilmosné, Kern Albertné, dr. Klein Jakabné, Kondó Jánosné, Konkoly Sándorné, Leidenfrost Aurélné, ifj. Leidenfrost Lászlóné, Levaticz Gusztávné, Lipp Károlyné, Marschall Károlyné, dr. Medveczky Károlyné, Medveczky Sándorné, Merkáder Alajosné, Novotny Imréné, dr. Pólya Józsefné, Schwarcz Ferenczné, Szabó Lajosné, Szilassy Béláné, Szilassy Caesarné,

temetése a rokonság és a vidék őszinte részvéte mellett tegnap délután ment végbe. — A boldogult elhunytól a következő családi gyászjelentés szól: „Pomothy Gábor és neje szül. Petrovich Róza ugy gyermekeik, mint az összes rokonság nevében fájdalomtelt szívvel jelentik a szeretett fivérnek, nagybátyának és rokonnak: Te-kintetes sarnói Sarnóczay József urnak Hont-vármegye volt törvényes elnöke és földbirtokosnak f. 1890. évi június hó 5-én, déli 1 órakor, életének 93. évében, végelgyengülésben történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 7-én, délután 3 órakor fognak Hont-Varsányban beszenteltetni és ugyanon Nagy-Kereskénybe átvive, a családi sírboltban örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szt. misszión pedig f. hó 9-én délelőtt fog Nagy-Kereskényben a Mindenhatónak bemutatni. Hont-Varsányban, 1890. évi június 5-én. Az örök világság fényeskedjék neki!”

— **A bars megyei községi és körjegyzők** egylete Nagy-Ugrócson, 1890. évi június hó 28-án, d. e. 9 órakor rendes közgyűlést, s ezt megelőzőleg választmányi ülést tart.

— **Közsegeink névmagyarosítása.** Vármegyénk 54 közséje névmagyarosításért folyamodott a miniszteriumhoz. A hivatalos lap június 1-én megjelent száma közli a miniszter jóváhagyását, mely szerint a vármegye 5 járásában a következő községek neve lett megváltoztatva, illetőleg megmagyarosítva, és pedig: I. az aranyosmaróthi járásban: Knezics község Zsáta Kenéz-re, Kis-Lehota Kis-Ülés-re, Nagy-Lehota, Nagy-Ülés-re, Magospat Magosmar-ra, Rohoznica Uj-Petend-re, Ziváda Kis-Valkőcz-ra, Zlató Kis-Aranyos-ra, Zsikava Zsikvá-ra, Bars-Szent-Benedek Garam-Szent-Benedek-re. — II. a garam-szent-kereszti járásban: Bars-Szent-Kereszt Garam-Szent-Kereszt-re, Bartos-Lehotka, Bartos-ra, Bukovina Bük-köskut-ra, Dabava Felső-Bessenjó-re, Hrabics Gyertyánfá-ra, Ostrigrun Élesmar-ra, Ihrács Dallos-ra, Jano-Lehota János-Gyarmat-ra, Jasztraba Karvaly-ra, Klacsány Határ-Kelecsény-re, Kák Madaras-Aljár-ra, Kopanica Irtványos-ra, Koszorin Koszoros-ra, Uj-Lehota Uj-Gyarmat-ra, Nyevolo Tornáskert-re, Pila Dóczy-Fürész-re, Pityelova Kiszelfalu-ra, Podbrehi-Lehota Apát-Hegyaljár-ra, Presztavlk Mailáth-ra, Prochott Kelő-re, Siaska Magyaró-Mál-ra, Tepla Lengé-re, Trnavahora Bezerét-re, Alsó-Trnavka Alsó-Tárnok-ra, Felső-Trnavka Felső-Tárnok-ra, Trubin Garam-Kürtöss-re, Vihnye Vihnye-Peszterény-re, Vieszka Garam-Mindszent-re, Voznicza Garamrév-re, Zsakil Sekély-re, Alsó-Zsdány Alsó-Zsdány-ra, Felső-Zsdány Felső-Zsdány-ra, Zsupkó Erdő-Surány-ra; III. a lévai járásban: Podluzsány Dobó-Berekaljár-ra; IV. az oszlányi-járásban: Kolacsno Kalacsná-ra, Kis-Krstyene Kis-Keresnyé-re, Nagy-Krstyene Nagy-Keresnyé-re, Radobicza Radócz-ra, Vieszka Kis-Bisztricsány-ra, Velkapolá Pálos-Nagymező-re; V. a körmezői kerületben: Konossó

Tóth Zsigmondné, Uhrin Sándorné, Valló Jánosné, dr. Vietorisz Sándorné, Verebélyi Józsefné; — leányok: Balbach Irén, Bartók Miczike, Belcsák Ika, Bobok Mariska, Boleman Gizella és Karola, Farkas Ilonka és Kamilla, Finka Etel, Leidenfrost Aranka, Miczi és Lujza, Leidenfrost Paula, Levaticz Aranka és Ica, Lipp Irma, Marschall Gizella, Mailáth Mariska és Örszike, Pólya Olga, Paczolay Irén, Szabó Etelka, Ilonka és Lenke, Szilassy Mariska, Szilaveczky Mariska, Wurm Katicza.

Hogy lett az én Feri öcsém titkár.

Nem írom le, hogy a kérdéses napon milyen felhők uszáltak az égen, mert nem célozom novellát írni ábrándozó olvasók számára, hanem el akarom mondani, hogy az én Feri öcsém milyen uton jutott titkári állásához, hogy okuljanak rajta azok a hivatlan pessimisták, kik azt hiszik, hogy protekció nélkül már nem lehet valamire való állásba jutni Magyarországon.

Bizony az ugy történt, hogy a mult őszzel levelet kaptam Czibakházáról az én kedves Dani bátyám aláírásával.

A levél nagyuri rövideggel ekképp szólt:

„Édes öcsém! Ellenzéki hirdapíró létedre befo'yásod bizonyára egész a miniszteri bársonyszékig is elhatol, kérd meg tehát valamelyik minisztert, hogy tegye állásba Feri fiamat, miután a ficzkónak itthon semmi hasznát sem vehetem.

Ölel bátyád

Tinóháti Tinóssy Nagy Dániel.”

Hm! mormogtam kellenül összehajtván a levelet; az öreg ugyan jó helyre fordult. De aztán meggondoltam a dolgo és egy pillanatra felülkerekedett bennem a húság démona, mely elsimitva hom'okomról a tünődés redőit, pajkos ingerkedéssel suttopta:

Kunos-vágására, Lueska Jánosét-re, Blaufusz Kékellő-re, Hornavész Felső-Tóti-ra, Veternyik Körmez-Liget-re.

— **Dr. Malasi János**, ügyvéd és megyei tb. főügyész Ujbánya város képviselő-testülete f. évi június hó 3-án tartott rendes közgyűlésén egyhangulag a város t. ügyészevé választotta. — Üdvözljük a bi.alom e szép nyilvánulása alkalmából Barsvármegye ügyvédi karának e kiváló tagját s ohajtjuk, hogy fényes tehetségeit városa s megyénk társadalmi életének fejlesztésére — boldog megelégedés között — áldásosan gyümölesztötesse!

— **Haláleset.** Kónya Mihály, Kónya Józsefnek, városunk rendőrkapitányának atyja, e hó 1-én életének 84-ik évében, végelgyöngülés következtében meghalt Kőhid-Gyarmaton. A szép kort ért szerető és gondos atya 1885-ben ille meg aranylakodalmát. Elhunyt az egész vidéken őszinte részvétet keltett. Temetésén, mely e hó 3-án ment végbe, mélyen sújtott gyermekei, unokái, dédunokái, rokonai s igen nagyszámú gyászoló közönség volt jelen. — Áldás emlékeztén és béke porain!

— **Szülői gondatlanság** következtében esett a Percz patakba Léván Gápel Kálmánnak 3 éves kis leánya, akit a víz elragadván, a hengermalom felé vitt. A malom előtt Altmann Antal főmolnár emelte ki a vízből a halálra ijedt leánykát, a kinek szerencsére a nagy ijedtségen kívül egyéb baja nem történt. — Nagyobb felügyelet alatt tarthatná némely szülő gyermekeit. Nem első eset e nálunk, hogy magukra hagyott gyermekek a patak partjára tévedtek s a vízbe estek.

— **A görög nyelv tanulása.** Gróf Csáky Albin közoktatási miniszter által legközelebb kiadandó egyik rendelet értelmében, mely a görög nyelvről szóló törvény végrehajtására vonatkozik, mindazon tanítványokra nézve, kik az idén a főgimnázium egyik osztályát bevégezték, a görög nyelv az érettségi vizsga letételéig ezentul is kötelező tantárgy fog maradni. Csak azon tanítványok, kik most lépnek be a gimnázium 5-ik osztályába, lesznek jogosítva választani, vajjon a görög nyelvet vagy valamely helyette kitűzött más tantárgyat akarnak-e hallgatni.

— **Színészet Léván.** Dombay Mihály és neje, kedden, szerdán, csütörtökön és tegnap igen élvezetes estéket szereztek a szórakozni vágyó közönségnek. Az apró, de helyesen megválasztott, jó vigjátékok és magánjelenetek, melyek ezen estéken a csinos, kis színpadon színrekerültek, teljesen kielégítették a közönséget. Dombayné igen ügyesen alakítja szerepeit. Élénk és kedves jétékáért minden este bőven részesült a megérdemelt tapsokban. Az előadások sikerét nagyon fokozta Dombay játéka is, a ki teljes igyekezettel iparkodott szerepeit a legjobban betölteni s dicséretére legyen mondva, ez sikerült is neki. Mint értesülünk, még két előadás lesz. Az egyik ma s a másik kedden este. — Helyárok:

— No lám, milyen nagy férfinak tartanak téged Cibakházán. Befolyásod utat tör magának egész a bársonyszékig! Hej ha sikerülne megerősítened ezt a balhiedelmet?! Ma-holnap új képviselőválasztás... Dani bátyánk hatalmas kortes-szolgád... Ki tudja?!...

Nem folytattam a kombinációt, mert újra erőt vett rajtam az ellenzéki puritanismus szelleme és mintegy megriadva igyekeztem menekülni a csabos kilátások bűvköréből, ahol már-már lerajzolódtak a képviselői mandatum ígérő körvonalai.

— Nem teszem — mondám a szilárd elhatározás hangján — nem protegálok senkit. Igaz, hogy nem is volna hatása, de az mindegy.

Nemes felbuzdulásomban azonnal tolat ragadtam a következő válasz megírására.

Kedves bátyám-uram!

A kormány — mint a lapokból értesülhetett — legközelebb törvényjavaslatot készül benyújtani a kötelező polgári házasságról. Miután én ezt a törvényjavaslatot a házára és az emberiségre nézve egyaránt károsnak, hogy ne mondjam veszedelmesnek tartom, kénytelen leszek tollam egész erejével és szent meggyőződésemmel egész súlyával küzdeni ellene s így ez időszerint — fájdalom — nem leszek abban a helyzetben, hogy Feri érdekében a miniszteriumban érvényesíthessen befolyásomat. A veszedelmes törvényjavaslat sikeres legyűrése után azonban szívesen járok el majd szeretve tisztelt öcsém ügyében, kit addig is meleg kézzel üdvözölve maradtam, kedves bátyám uramnak rokoni tisztelettel Miklós.

Mielőtt a levelet póstára tettem, újra elolvastam és megvallom, hogy rettenetesen büszke voltam újságírói leleményességem eme ravasz stilyakorlatára.

Mert így okoskodtam: Befolyásom hatását Dani bátyánk előtt letagadni a legnagyobb taktikai hiba lenne, mert egy-

támlás szék 60 kr. Kőrszék 40 kr. Állóhely 30 kr. Katona- és deakjegy 20 kr. — Ajánljuk a még látralevő két előadást a közönség figyelmébe.

— **Humánus intézkedés.** Gróf Szapáry Gyula, mint belügyminiszter, intézkedett, hogy a veszettség elleni védelmet a szegény sorsú emberek is könnyen igénybe vehessék. A hatóságokhoz intézett rendelet értelmében az ilyen szegény sorsúak a budapesti állami védelmi-intézetben ingyen felvételt, ellátást és gyógykezelést kapnak. Csak hatósági bizonyítványt kell felmutatniok, hogy gyanús állattól eredt a marás és hogy a fővárosban való tartózkodást, valamint a gyógyítás költségeit fedezni nem bírják.

— **Kilátások a termésre.** A milyen sivár kilátásaink voltak a múlt évben ilyenkor, midőn terményeink állapotát becsültük, az idén éppen ellenkezőleg hazánkban mindenki a legszebb reményeket fűzi az idei terméshez. És teljes joggal. Mert eltekintve az itt-ott kis mérvben mutatkozó rozsdától, a vetések a legtöbb helyen örvendetes látványt nyújtanak. És a mi különösen jól eshetik a gazdálkodóknak eme kedvező kilátások mellett, az azon észlelet, hogy a terményárak nem csökkennek, sőt mindig szilárdabb és szilárdabb hangulat kap lábra a tőzsdén. Ennek az örvendetes ténynek magyarázata az, hogy — a mint a hírek folyton megerősítik — Amerika termése nem a legjobb lánban áll. A legújabb hírek is azt konstatálják, hogy Dél-Oroszország vetései a szárazság folytán rendkívül szenvedtek. Pedig ez a kettő, t. i. Amerika és Oroszország, a mi fő konkurensünk s ha ezek termése nem jól üt ki, akkor természetesen az áraknak emelkedniök kell.

— **Az óvodák ellen.** A turóc-szentmártói „Národni Illásnik” című néplap utolsó számában heves cikket hoz az óvodák szervezése ellen. A cikkíró szerint az óvodák felállítása bűnös ezéleklőb létesítetik s az ilyen törekvés ellen a lap protestál. Az ilyen óvodák megmérgezik a gyermekek szellemét, vérarulásra biztatva őket. Azért a cikkíró inti a tót népet, hogy az ilyen óvodákba ne küldözze gyermekeit, mert ott elidegenednek a szülők iránt és világias nevelésben részesülnek, belőlük később olyan ifjak nőnek fel, a kikben a szülők nem fogják örömeiket találni. — Persze a kedves „Národni Illásnik” azt szeretné, ha a magyar kormány, Magyarországon, magyar pénzen muszka óvodákat állítana fel!

— **Léván május hónapban elhaltak.** Tóth Samuné, szül. Gyurovszki Borbála, élt 30 évet; Ambruska Julianna, élt 1 hónapot; Koricza Anna, élt 1 és felévet; Kallós Gyula, élt 13 évet; Petrás János, élt 80 évet; Balovics János, élt 1 évet és 2 hónapot; Ambruska Józsefné, szül. Kónya Berta, élt 27 évet; Szentkereszti Borbála, élt 2 és 3/4 évet; Frasz Béla, élt 11 hónapot; Nyitray Margit, élt 8 1/2 évet; Hromecsek Antal, élt 27 évet; Minár György, élt 32 évet; Stefáné Imre, élt 6 hónapot;

értelmű az ellenzéki zsurnalisztika tehetetlenségének nyílt bevallásával. Ezt pedig pártszempontból tennem nem szabad, annál kevésbé, mert azzal csak csorbát ejtenék az ellenzéki politika tekintélyén. Eneifogva nem marad egyéb hátra, minthogy protekciót olyan feltételhez kössém, melynek teljesülése ebben a században alig remélhető.

Az én Dani bátyám azonban más véleményen volt.

Egy újságíró, aki akkora súlyt fektet az elvekre, annak szava bizonyára sokat nyomhat a latban. Denique nem tágitott és felküdte hozzám magát Feri öcsémét azzal a szigorú meghagyással, hogyha másképp lehetetlen volna, úgy igyekezzék engem a rokoni kötelek szent nevében elántorítani a politikai elvek rideg álláspontjától.

Mit volt mit tennem?!

Egy gyöngye pillanatban bizony megígertem neki, hogy hát iszen majd meglátjuk... szóval, hogy elkövetek minient, ami tőlem kitelik...

Miután pedig nem telhetett tőlem semmi, igéretemnek csak a föle teoretikus értéke volt és mikor Feri öcsém később azzal az örvendetes hírrel lepott meg, hogy egy megüresedett főispáni titkári állásra pályáztam, én azzal a titokzatos mosolylyal fogadtam, melyet többnyire a magas pártfogás biztosítása gyanánt szoktunk varázsolni zárt ajkainkra bizonyos hivatalvádszokkal szemben.

Igy állt az ügy egész a farsangig, midőn az emlékezetes pestmezei bál hirtelen fordulatot adott a dolognak.

A bál után való reggel az én, Feri öcsém diadalmas ábrázattal nyit be szobamba és be se várva, hogy báluló szememből az álmat kidörzsöljem, megragadta mind a két kezemet és örömtől reszkető hangon felkiált.

— Barátom, te a legboldogabb emberré tettél! Valóban nem tudom, mint háláljam meg önfeláldozó fáradságodat! A napokban ki fognak nevezni. Maga a mi-

Váci Károly, élt 6 órát; Nagy Lajos, élt 6 évet; Bartos Károly, élt 34 évet; Daubner Gyula, élt 7 1/4 évet; Resgyovics Ferencz, szül. Veszélka Zsófia, élt 50 évet; Popeliár József, élt 4 hónapot; Mészáros Miklós, élt 5.) évet.

RÖVID HIREK. — A halálra ítélt Panicza örnagy és a többi elítéltek a semmiféle törvénykezéshez felebbnek az ítélet ellen. — **A király** a delegációk megnyitására e hó 6-án érkezett a fővárosba és e hó 15-ig marad Budapesten. — **Juniusi hó.** Turóc-Szentmártonban e hó 3-án egy óra hosszáig tartó hideg szél után erős havazás volt a hegyek között. — **Anyár** e hó 21-én délután 1 óra 10 perczkor kezdődik, a mikor a nap a rák jegyébe lép. — **Tuniszban** a bej egy legutóbb kiadott tuniszi rabszolgaságot a tartomány egész területén megszüntette. — **Chicagóban** egy tizenkét emeletes házat építenek a világhiállítás-hoz, mely 5 millió dollárba fog kerülni. Ez lesz a világ legnagyobb épülete. — **Gyufa-adó** fenyegeti Németországot, hol ezen új adó-nemet a katonai új kiadások részbeli fedezésére végett akarják életbe léptetni. — **Endrefalva** magyar nevet visel Afrikában egy néger falu s neve onnan ered, hogy egy magyar jötevő adta a pénzt az ott létesített missió állomásra, melyen most már 19 katolikus néger család lakik. — **A füst nélküli löpor** behozatala a jövő évben harmadfél millió forintba rugó rendkívüli kiadást igényel a közös költségben, ide nem értve a töltények átalakítását. — **Az orléansi herceg**, ki néhány hét óta fogva volt, e napokban kegyelmet kapott.

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Zuhany. —

A látszat csal. Tanár (tanítványaihoz): Hogy mennyire helytelen a külsőből a belsőre következtetni, uraim, kiténik ime Schüller „Wallenstein”-jából, mely disznóörbe van kötve.

Műkedvelő házaspár. Egy nr: Ugy látszik ön, asszonyom, nagyon érdeklődik a színház iránt, mivel gyakran látjuk. — Hölgy: Oh nem. Én csak a férjem kedvéért megyek a színházba, ki ott mindig elalszik és én meg arra vigyázok, mikor van vége az előadásnak.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL

I.

Köszönet-nyilvánítás.

Alulírottak midőn a f. é. június elsőjén megtartott s 245 frt — kr. bevétel és 131 frt 22 kr. kiadás mellett 113 frt 78 kr. tiszta jövedelmet eredményezett négyletli hangverseny számadásait a Nyitrai és Tárna urak könyvkereskedésében az érdeklődők betekintésére ezennel leteszük, nem mulaszthatjuk el, hogy már ez uton is köszönetet ne mondjunk a lévai dalárda egyesület női és férfi karának, a lévai zenekedvelő társaságnak, mint szintén Bobok

niszter mondta nekem. Igen, komám, a te Feri öcséd ma holnap főispáni titkár lesz. És mindezt neked, a te baráti utánjárásodnak köszönhetem.

Zavarba jöttem. Nem tudtam hamarjában, mit mondjak. A háláérzet áradozó ömlegéseinek ez ünnepélyes pillanatában nem akartam bevallani, hogy én teljesen ártatlan vagyok a dologban; igyekeztem egy pár szerénykedő szólamokba fojtani zavaromat. — Oh kérelek — mondtam hebegve — szót sem érdemel az egész; csak egyszerű rokoni kötelesség... —

Feri azonban nem engedte befejezni mondókámat, hanem nyakamba borult össze-vissza csókolott.

— Eh, hagyjuk ezt a férfiatlan nyakakodást — szoltam — gyöngéden védekezve Feri öcsém ezuppanó hálálkodása ellen; inkább mond el, hogy is történt hát a dolog?

— Mondjárt, de előbb nézz rám és vadd be igazán, hogy a vármegye csakugyan büszke lehet új főispáni titkárjára! Hahaha! nos, ugye jól festek?!

Végig néztem rajta. Feri még abban a ruhában volt, melyben a tegnapi bált végig táncolta.

— Csinos fiu vagy, már az tagadhatatlan és az rendjelszalag frakkod gomblyukában igazán ellenállhatatlanná teszi megjelenésed.

Feri arca e szavaknál hirtelen hoszszúra nyult.

— Ejnye, ezt a szalagot észre se vettem.

Aztán csakhamar kitört belőle a pajzán jókedv és elbeszélte, hogy mikép jutott a titokzatos rendjelszalag birtokába.

— Csütörtökön — ugymond — nagy pechem volt a klubban. Pénzemet, amit bálí költségre küldtek, mind elosztatták a ferblin. Kénytelen voltam tehát „uraságoktól levett” frakkot kölcsönvenni a szabótól, a ki a frakk régi gazdájának rendjelszalagját ott fejtette.

— Ah, mondám meglepetve, ez való-

Mariska kisasszony urhölgy öngyáságának, tekintetes Belesák László, Hliva János, Richter Ferencz és Richter Rezső uraknak, mint kik közreműködésükkel egy a hangverseny sikerét kivívni sziveskedtek, mint általában annak megtartását lehetővé tették. Midőn egyesületünk és árváink nevében nekik ezért a nyilvánosság terén a hála igaz gyümölesseivel adozunk, azt is kész örömmel említjük fel, hogy a hangverseny külső sikerének biztosításához hangszereik és butorzatuk szives kölcsönzése által nem is kis mértékben járultak hozzá, tekintetes Leidenfrost Aurél és főtisztelendő Szabady Gyula urak, valamint a helybeli két pénzüntezet, az állami tanítóképző, a paulai szt. Vinczéről nevezett zárdai leánynevelde, a dalárda, a kaszinó egyesület, a kereskedelmi csarnok és legényegylet tekintetes igazgatósága, illetve elnöksége.

Léván, 1890. év június 6-án.

Svarba József. öngyöl. pénztárnok. **Krák Jenő,** öngyöl. titkár.

II.

A lévai takaré- és hitelintézet a helybeli ipariskola szükségéinek fedezésére 50 frtot küldött a helybeli polgármesteri hivatalhoz; — mi ezennel köszönettel nyugtáztatik.

Léván, 1890. évi május 29-én.

Sembery Béla, városi főjegyző.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázánként 8 frt 20 kr, 8 frt 30 kr. Kétszeres 7 frt 30 kr, 7 frt 40 kr. Rozs 7 frt. 20 kr. 7 frt 40 kr. Arpa 7 frt 50 kr. 7 frt 70 kr. Zab 8 frt 50 kr. 8 frt 60 kr. Kukorica 5 frt 60 kr. 5 frt 80 kr. Bab 6 frt — kr, 6 frt. 40 kr. Lenese 7 frt — 7 frt 50 kr. Köles 4 frt. — kr. 4 frt 50 kr.

Nyilttér. *)

I.

Weisse Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 11.45. p. Meter — glatt und gemustert (ca. 150 versch. Qual.) — vers. roben- und stückweise porto- u. zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant, Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

II.

Kis-tőrei Höllerféle 109 holdból álló haszonbérletünket a rajta levő terméssel, marha-állománynyal és gazdasági felszereléssel együtt jutányos feltételek mellett azonnal átadjuk.

Ehrenstein Ignác és neje, Léván.

ban igen érdekes, kis história! Érdekes, mert ez a kis történet felderítette előttem a megmagyarázhatlan, miniszteri előzékenységtitkos rugót.

Mikor ugyanis néhány nap mulva a hivatalos közlöny a kinevezést tényleg közölte is, az én Feri öcsém ősi diszmagyarba öltözött és úgy sietett a miniszterhez megköszönni magas pártfogását.

Az új főispáni titkár ki akarván tenni magáért, érdekes beszédet magolt be, melyet nem minden páthosz nélkül, kifogástalanul el is szavalt, az excellenciás ur előtt.

— Fialat barátom — mondá, kezét Feri vállára téve — ön fontos állást készül elfoglalni a magyar közigazgatás terén. Az a kitüntetés, melynek szalagja az ön férfias melét díszíté, feljogosítja, hogy önben a „Szent sir lovagja”-t tiszteljük és ez elég garancia arra nézve, hogy ön teljes életében a kormány intenczióinak szolgáljon. Én tehát ez alkalommal mindössze csak üdvözölhetem önt, sok szerencsét kívánva új állás-hoz.

Feri ezen a beszéden elcsudálkozott ugyan egy kicsit, de nem szolt, mert az idelem ilyen ünnepélyes pillanatokban hallgatást parancsol. Később is jobbnak látta nem beszélni az esetről és csak nekem mondta el ezt a kis epizódot, mely — úgy hiszem — nem szorul bővebb magyarázatra. **B. M.**

Májusban.

Jertek elő csevegő dalosok, haugos csalóány s mind, Mind, ki a völgy ligetén sirja szerelmi dalát. Jertek elő sahanó szellők szűz illatozómul, Lágý fuvallom szárnyán, napnak anyany sugarán. Jertek elő, mondjunk vidám dalt a kikeletről, Míg a tavasz mosolyog, míg koszorúja viról. Lassan a lomb elhull, bí, gond nehezíti örömitkre, Itt hogy a szép kor, mint eszembe a hús ligetet. Oh, de miért tévedsz lelkekre sötét boru árnya? Csillanjon fel a kedv s zengje a sziv gyönyörét. Mig tart szép tavaszunk, szedjük koszorúba virágát, Eljön a tél s miden bút, örömet letarol. (Léva, 1890. máj. 29.)

Cserei József.

Léva-Csata Esztergom-Nána.				Esztergom-Nána Csata Léva.				Csata-Ipolyság.				A vonatok érkezése.			
Állomás	Vegegyvonat		Állomás	Vegegyvonat		Állomás	Vegegyvonat		Lévára:	Léváról:		Lévára:	Léváról:		
	2212.	2214.		2211.	2213.		I.	II.		2211.	2213.		2212.	2214.	
Léváról . . . ind.	5 00	4.10	Bécsbüt . . . ind.	10. —	8.25	Csata . . . ind.	7.20	1.35	Bécsbüt . . . ind.	10. —	8.25	Léváról . . . ind.	5 00	4.10	
Alsó-Várad . . .	5.25	4.33	Budapestről . . . ind.	10. —	8.00	Zalaba . . .	7.39	1.54	Pozsonyból . . .	12.33	10. —	Csatára . . . ér.	6.57	5.57	
Nagy-Salló . . .	5.54	5. —	Esztergom-Nána ind.	5.20	12.20	Ipoly-Péztó . . .	8.03	2.16	N.-Szombatból . . .	5.00	10.42	Ipolyságra . . .	9.30	8.40	
Zeliz . . .	6.23	5.27	Köhid-Gyarmat . . .	5.47	12.10	Bel . . .	8.17	2.29	Galántáról . . .	1.52	11.30	Esztergomba . . .	8.40	7.25	
Csata . . . ér.	6.55	5.56	Kéménd . . .	6.07	12.58	Szakállos . . .	8.39	2.49	N.-Szombatból . . .	3.15	11.30	Budapestre . . .	11.40	9.09	
Bény . . .	7.15	6.19	Bény . . .	6.28	1.12	Visk . . .	9.00	3.08	É.-Ujvárról . . .	10.10	9. —	É.-Ujvárra . . .	12.32	1.35	
Kéménd . . .	7.38	6.35	Csata . . . ér.	6.44	1.28	Ipolyság . . . ind.	5.00	4.10	Budapestről . . .	11.08	10.01	Galántára . . .	2.12	3.03	
Köhid-Gyarmat . . .	7.54	6.49	Csata . . . ind.	7.19	1.40	Visk . . .	5.28	4.38	Esztergomból . . .	5.20	12.20	N.-Szombatba . . .	3.53	4.56	
Esztergom-Nána ér.	8.16	7.05	Zeliz . . .	7.45	2.11	Szakállos . . .	5.52	5.02	Ipolyságról . . .	5.00	7.10	Pozsonyba . . .	3.46	4.20	
Budapestre . . . ér.	8.38	7.25	Nagy-Salló . . .	8.22	2.13	Bel . . .	6.07	5.17	Csatáról . . .	7.10	1.40	Bécsbe . . .	6.09	6.52	
Bécsbe ávt. . .	12.30	6.20	Alsó-Várad . . .	8.47	3.03	Ipoly-Péztó . . .	6.24	5.33	Lévára . . . ér.	9.12	3.27	éjsz. p. u.	5.50	6.35	
éjsz. p. u.	12.50	6.35	Léva . . .	9.11	3.27	Zalaba . . .	6.43	5.52							
	6.09					Csata . . .	7.00	6.09							

A vastagabb betűvel jelzett szám esti 6 órától reggel 5.59 perzig tartó időszakot jelenti.

H I R D E T E S E K.

Június 8.

23. szám.

PÓSTAJARATOK.

Érkezés	ó.	p.	n. sz.	Indítás	ó.	p.	n. sz.
Esztergom-Nánáról levél és kocsip.	9	30	d. e.	Esztergom Nánára levélpósta	4	40	d. e.
Kis-Kereskényről I.	8	40	"	Kis-Kereskénybe I.	9	10	"
Selmeczbányáról . . .	1	55	d. v.	Selmeczbányára . . .	4	—	d. u.
Csank-Varsányról . . .	2	20	"	Csank-Varsányra . . .	1	15	"
Ó-Barsról . . .	2	25	"	Ó-Barsra . . .	4	15	"
Gr.-Ujfaluról . . .	2	45	"	Gr.-Ujfalura . . .	4	15	"
Gr.-Szöllősről . . .	3	15	"	Gr. Szöllőstre . . .	4	15	"
Kis-Kereskényről II.	3	30	"	Kis-Kereskénybe II.	4	15	"
Esztergom-Nánáról levélpósta	3	45	"	Esztergom-Nánára levél és kocsip	3	50	"
Vámos-Ladányról . . .	3	45	"	Vámos-Ladányra . . .	4	15	"

1103/890. szám.

Árverési hirdetmény.

A selmeci kir. bíróóság, mint tklvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint végrehajtható árverés Weisz Adolfnak a koltvári 96. sz. tjkben A I 1 sor, 304. hrsz. a foglalt szántóból illető felére, Zinszky Lajosnak 100 ft tőke s járulékaiknak kielégítése végett, az 1890. évi június hó 18-án reggeli 9 órára Koltvári község bírói házában tüzett ki azzal, hogy a kérdéses fekvőség 669 ftnyi becsértővel is, az utóajánlatnak fentartása mellett eladtni fog.

A kiküldési ár 669 ft adószert megállapított becsár.

Árverezni szándékozik tartozni a 669 ftnyi becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban, az árverésnek megkezdése előtt a bírói kiküldöttnek bántéppénzzel letenni.

Vevő tartozik az ígért vételárat az esedékes 6% kamatokkal 90 nap alatt a selmeci kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál kérvény mellett letenni.

Vevő az árverési eseménynek jogerőre emelkedése után, hasonlóvetetbe lép, a tulajdonjog javára azonban, csak a vételárnak teljes kifizetése után hivatalból bekebelezotni fog.

Ha a vevő az ígért vételárat a meghatározott időben le nem fizeti, az 1881. évi 60. tcz. 185. § a

értelmében, költségére és veszélyére, új árverés fog elrendeltetni.
Az árverési feltételeknek tüzetesebb pontjai, ezen eljáró tklvi hatóságnaí és Koltvári község bírói házában megtekinthetők.
Selmeczbányán, 1890. május 14.

Heyder, kir. járásbíró.

Vasuti- posta- és távirat-állomás. **Pöstyén** iszapfürdő.

Bpestről 3 1/2 óra
Ruttkáról 3 „
Pozsonból 2 „

Az idény május elsején nyitattik meg.
E hírneves iszapfürdők mindenkor u olérhetlemek bizonyultak a következő bajoknál: **köszvény, csusz, rheuma, ischiasz, görvélykór, ízületi csontfók, nemi korok.** Gyógymódot a következők: tükör, kád- és iszapfürdők, massage, s vilnyos kurák. Elegáns s olcsó lakások, kttünő konyha, színház, hangversenyek, könyvtár, bér- és társasági minden vonathoz. Az árak a legjutányosabbak, Prospectusok kívánatra ingyen. **A fürdőt egy új hazai vállalat vette bérbe 30 évre, mely nagy beruházásokkal törekedni fog azt kényelem szempontjából az európai fürdők színvonalára emelni.** Felvilágosítást készséggel nyújt a **pöstyén-fürdői főberlet Pöstyénben,** vagy a budapesti képviselet, Uj-utca 1.

Bor-eladás.
Jó zamatu fehér és vörös borokat — kisebb mennyiségekben is — eladok. Hlként 10 frttól feljebb.
Opertói — vörös bor literje 35 kr.
Pezsgőborok ötféle minőségben olcsón.
Ugyancsak nálam kapható:
Elsőrendű zsir és szalonna táblás, spékélő, légenszáritott, füstölt paprikás a legjutányosabb áron, nagyban és kicsinyben.
IsmételadóknaK valamint nagyban bevásárlóknak nagy kedvezmény.
Ákossy Sándor, Lévan.

SCHLICK-féle vasöntőde és gépgyár-
részvény-társaság BUDAPESTEN.
GYÁR és MŰDÁK: VÁROSI IRODA és RAKTÁR:
VI., külső váczu-ut, 1696/99. VI. Podmaniczky utca, 14.
ajánlja a cseplési idényra ki ilő szerkezetű
gözcseplő-készületeit, locomobiljait,
és vaskeretű gözcseplő-gépeit.
továbbá
járgánycseplő-készületeit,
gabonatisztító rostáit,
(Baker- és Vi lats-rendszer) és konkolyozót
Készletben vannak:
Eredeti kévekötő- és marokrakó arató-gépek, eredeti amerikai fúkaszaló-gépek, szénagyűjők, stb.
Schlick-féle szab. 2 és 3 vasu ekék,
Szab. Schlick féle mélyítő ekék, mélyítő ekét övezetékkel, eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle egyvasu ekék, talajmivelő eszközök, boronák és rögtörők.
SCHLICK-féle szab. „Haladás” sorbavető gépeit
szórvavető gépek. — Takarmánykészítő gépek, darálók, morzsolók, őrlőmalmok és o'ajjalom berendezések.
Legolesőbb árak. — Előnyös fizetésifeltételek.
Arjegyzekek kívánatra ingyen és bérmentve.

A körülbelül huszezer raktárban árusított s mindenütt a legjobb rovarpusztító szernek elismert

„Zacherlín”

ismét olcsóbb lett.

A valódi üvegek Zacherl J. aláírással vannak ellátva s kerülnek ezután 15 kr., 30 kr., 50 kr. és 1 frtba.

A különlegesség meglepő erővel és gyorsasággal pusztítja ki a rovarokat a házból, konyhából, vendéglőkből, butorok és ruhákból, háziállatainkat az istállókat, a növényeket üvegházakban és kertben a kártékony rovaroktól. — Az oly por, melyet a pusztá papírba mérnek ki, az sohasem valódi „Zacherl Specialitás.”

Lévan	Boleman E. örökösei	Ar.-Maróthon	Eisenberg Károly
"	Kern testvérek	Selmeczbányán	Sommer Ján. A. özv.
"	Medveczky Sándor	"	Sztankay S.
Ipolysághon	Dombó Károly	"	Wankovits Lajos
K.-Tapolcsányban	Pollák J.	"	Krasz W. G.
Körmöczbányán	Ritter Lipót J.	"	Marscbalko Gyula

uraknál.

PSERHOFER J.-féle
gyógyszertár, Bécsben
Singerstrasse 15. sz. „Zum goldenen Reichsapfel”.

Vértisztító labdacsoK ezéitt egyetemes labdacsoK neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan igen sok oly betegség létezik, melyben a labdacsoK csodás hatásukat fényesen bebizonyították.
Évtizedek óta ezen labdacsoK általában igen el vannak terjedve, számtalan orvos rendel azt s alig akad család, melyben ezen kitűnő háziszertől ne volna egy kis készlet.
1 doboz 15 labdacsoKsal 21 kr.; 1 tekercs 6 dobozzal 1 frt 5 kr., bérmentelen utánvét mellett megküldéssel 1 frt 10 kr.
A pénz előleges beküldése mellett, bérmentes megküldéssel együtt 1 tekercs labdacsoK 1 frt 20 kr., 2 tekercs 2 frt 30 kr., 3 tekercs 3 frt 35 kr., 4 tekercs 4 frt 40 kr., 5 tekercs 5 frt 25 kr., 10 tekercs 9 frt 20 kr. (1 tekercsnel kevesebb nem küldetik.)
Kéretik határozottan Pserhofer féle vértisztító labdacsoKokat kérni s arra ügyelni, hogy a dobozok tetején levő felírás minden dobozon a használati utasításban látható PSERHOFER J. névaláírással legyen látva és pedig **veres** nyomatásban.

Fagy-balzsam, PSERHOFER J.-től 1 tégely 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.
Keskeny utifü-nyedv, hurut, rekedtség, gőrcs, köhögés stb. ellen. 1 palack 50 kr.
Amerikai köszvény-kenőcs 1 frt 20 kr.
Por lábizzadás ellen Egy doboz ára 50 kr., bérmentes megküldéssel 75 kr.
Golyva-balzsam, 1 üvege 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.
Élet-esszencia (prágai cseppek), meglott gyomor, rozsz emésztés ellen. Egy üveg cse 22 kr.

Angol csodabalzsam, 1 üveggel 50 kr., 1 kis üveggel 12 kr.
Fiaker-por, köhögés stb. ellen 1 dobozzal 60 kr.
Tannochinin-hajkenőcs, PSERHOFER J.-nővesz 6 szer, 1 szalereze 2 frt.
Egetemes tapasz. STEUDEL tanártól sem bek ellen jónak bizonyult háziszert. Egy tégey 50 kr., bérmentes megküldéssel 75 kr.
Egyetemes tisztító só, BULLRICH A. W.-től. Kitűnő háziszert megavavat emésztés minden következők ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Az itt felsorolt készítményeken kívül, valamennyi az ausztriai lapokban hirdett bel- és külföldi gyógyászati különlegesség készleten tartatik s minden esetleg raktáron nem levő ezikk kívánatra pontosan s legjutányosabban beszereztetik.
Postai küldemények az összeg beküldése, nagyobb megrendeléseknél utánvét mellett a leggyorsabban eszközöltetnek.
A pénz előleges beküldése mellett (legzelszerűben nosta utalvány mellett), a viteldij sokkal kevesebbe kerül, mint az utánvét mellett való küldésnél.